

INUIT ATAQTIGIIT

Inatsisartuni

UKA 2018/151
11.11.18
Múte Bourup Egede

Forslag til forespørgselsdebat om hvilke erhvervsmuligheder der kan skabes, såfremt der anlægges en vej eller toglinje mellem Sisimiut og Kangerlussuaq.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Vi lever i en langt kyststrækning uden mellembys landeveje. Vi kan derfor nu og i fremtiden undgå at have skibs- og flyforbindelser. Vi skal dog ikke være blinde for andre alternativer end lige udvikling af skib- og flyforbindelser.

Veludviklede trafikale forbindelser giver afkast i form af erhvervsmuligheder. I kontinenter er der lande som igennem landeveje og tog forbindelser forbinder landene imellem. Disse trafikforbindelser eksisterer ved siden af skibs- og flyforbindelser.

Disse forbindelser er udviklet med det mål at skabe handelsruter landene imellem således at sikre sig de bedst mulige erhvervsudviklingsmuligheder for landene imellem. Mere alsidige og fleksible trafikale forbindelser skaber stabile handelsruter som også giver plads til nye erhvervsudviklingsaktiviteter.

Vort rigsfælle Færøerne har i de seneste årtier arbejdet for at skabe landeveje og tunneller med det klare mål at forbinde øerne sammen, målet bliver nået inden for de næste få år. De satte sig målet om at skabe de bedst mulige udviklingsmuligheder igennem en fælles mål, hvilket de også har formået at skabe. Når man skuer mod vores naboland mod øst Island, har de ligeledes skabt de bedst mulige landevejs forbindelse byerne og regionerne imellem. Og har derved skabt de bedst mulige direkte forbindelser til glæde for befolkningen og for erhvervslivet og ikke mindst bundet landet tættere som et folk.

Inuit Ataqatigiit mener at vi kan drage inspiration fra de nævnte lande. Vort land er langtstrækt og ja, vi kan ikke uden videre forbinde fleste steder via landeveje og visse steder er det ikke en reel mulighed. Men vi tror på at der er steder som giver god mening at få skabt forbindelser imellem.

De sydgrønlandske byer, især Narsaq som tidligere kommune, har gode erfaringer om at skabe vejforbindelser imellem de enkelte fåresteder. De sydgrønlandske fremtidsorienteret politikere i 1960'erne skabte forbindelse mellem to fåresteder og derved skabt grobund for yderligere vej-udvikling ved hjælp af velvillige og motiveret medborgere.

Halvt århundrede efter er mange fåresteder nu forbundet igennem en vejnet som gør tilværelsen bedre for samtlige af fårestederne. Vejnettet har givet mulighed for at gøre erhvervet mere besparende og effektivt. Lad os drage nytte af den gode erfaringsgrundlag som det sydgrønlandske vejnet har skabt og lad os begynde at tænke på at skabe samme muligheder i de steder som gør det muligt for at få skabt en vejnet.

Det til forespørgselsdebatten skabte mulighed, nemlig mulighed for at debattere en mulig vej mellem Kangerlussuaq og Sisimiut er for os en potentiel emne værd at drøfte. Vi har i årevis drøftet de potentialer

som kan skabes ved en vej imellem Kangerlussuaq og Sisimiut. Vi ved allerede at der er mange investorer som er parate når vejen først er en realitet. Vejen kan skabe de bedst mulige rammer for tursimen og for erhvervslivet generelt.

Vi takker Peter Olsen for fremsættelsen af forespørgselsdebatten, han har fremsat en modig og yderst interessant forespørgselsdebat som vi støtter fra Inuit Ataqatigiit.

Vi har en begrænset erfaring for etablering af landeveje i Grønland. Men vi har dog gode muligheder for at skabe landevejsnet i visse steder af landet. Lad os udvikle landevejsnet i Grønland, lad os gøre det uden at lade os stoppe af afstande, men på grund af de potentialer det kan skabe for vort land.